

KULKURIN VALSSI

1. Linnoissa kreivien häät
vietetään
on morsiammel kruunattu
pää
Siellä viihdyn suo viini ja
shamppanja vaan
sydän kylmä voi olla kuin jää
Siks mielummin maantiellä
tanssin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin
valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

2. Linnojen kruunut ne valoa
luo
ja kristallit kimmaltelee
Ei liikuta kulkuria laisinkaan
tuo
kun armaansa kans astelee
Hän pistää vain raitilla
tanssiks
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin
valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

3. Tähtinen taivas ja
kuutamoyö
tienviittana kulkurin on
Jos liiaksi matkalla kiristää
vyö
niin poikkeen taas talohon
Siel laulan, taas laulan ja
tanssin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin
valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

4. Sieltä valitsen armaan mä
itsellein
jota salassa lemmin mä vain
Hän ei itsekään saa tietää
lempeäni
se on lohtuna kulkiessain
Nyt muistellen häntä mä
tanssin
kun metsien humina se soi
Tule kultaiseen kulkurin
valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi
Tule kultaiseen kulkurin
valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi!

URALIN PIHLAJA

1. Illan tuuli soittaa jo latvaa
pihlajan
Kaupungilta kuulen nyt
valssin niin kaihoisan
Pihlajasta se kertoo, on tuttu
tarina sen
Muistan Uralin rinteillä
valkolatvuksen

Kertosäe

Niin kuin seppelepäinen
vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla
auringon
Niin kuin seppelepäinen
vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla
auringon

2. Kauas tuonne jääneen
nyt tiedän pihlajan
Kauas kulki tieni, jäi hän jota
rakastan
Syksyn punaiset marjat kuin
kyynel pihlajan on
Itkin pihlajan lailla on sydän
onneton

Kertosäe

Niin kuin seppelepäinen
vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla
auringon
Niin kuin seppelepäinen
vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla
auringon

3. Kenties kerran soittaa
taas tuuli lauhemmin
Kaupunkien pauhu jää
taakse viimeinkin
Missä pihlaja kukkii, taas
armaan nähdä mä saan
Luonto puhkeaa kukkaansa
jälleen kauneimpaan

Kertosäe

Silloin seppelepäinen taas
nuori morsian on
Loistaa pihlajan huntu, tuo
alla auringon
Silloin seppelepäinen taas
nuori morsian on
Loistaa pihlajan huntu, tuo
alla auringon

SATUMAA

Aavan meren tuolla puolen
jossakin on maa,
missä onnen kaukorantaan
laine liplattaa.
Missä kukat kauneimmat
luo aina loistettaan,
siellä huolet huomisen
voi jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne
Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi
lentää,
vanki olen maan.
Vain aatoksen mi kauas
entää
sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne missä
siintää satumaa,
sinne missä mua oma
armain odottaa.
lennä laulu sinne
lailla linnun liitävän.
kerro että aatoksissain
on vain yksin hän.

Oi jospa kerran sinne
Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi
lentää,
vanki olen maan.
Vain aatoksen mi kauas
entää
sinne käydä saan.

VANHOJAPOIKIA VIIKSEKKÄITÄ

1. Saimaan saarella
pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori
Miikkulainen.
Huuliharppuaan soittaa ja
norppa,
nousee pinnalle
pärskähtäen.
Aallon alla se suunnisti
soittajan luo,
sille tuttua tutumpi on sävel
tuo.
Laulu kertoo näin mitä on
yksin kun jää,
hyvin hylje sen ymmärtää.

Kertosäe

Tanssittu koskaan ei
Nestorin häitä,
maailma houkutti pois
morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin
on.

2. Saimaan saarella
pikkuinen torppa,
sinne elämän toveri tahtonut
ei.
Yksin Nestori jäi kuten
norppa,
myös sen kumppanin
kohtalo vei.
Suuri Saimaa, mut' sata on
hylkeitä vaan,
kohta jäljellä ei ehkä
ainuttakaan.
Huuliharppua soittelee
Miikkulainen,
yksi ymmärtää kaipuun sen.

Kertosäe

Tanssittu koskaan ei
Nestorin häitä,
maailma houkutti pois
morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin
on.

3. Saimaan saarella
pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori
Miikkulainen.
Lepokivellään iäkäs norppa,
katsoo ystävää ymmärtäen.
Suuri Saimaa, mut' naista
sen rannoilta vaan
ei näin tuuliseen saareen
saa asettumaan.
Kuten norpan, on määrä
myös Miikkulaisen,
olla sukunsa viimeinen.

Kertosäe

Tanssittu koskaan ei
Nestorin häitä,
maailma houkutti pois
morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin
on.

YSTÄVÄN LAULU

Kertaus

1. Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna meren se selvittää
kuka viereesi jää
Ja jos silloin kun myrsky soi
vain sun kumppanis vaikeroi
vene lähimpään rantaan vie
jäähköön pois mikä lie

Siitä tunnet sä ystävän
kun on vierelläs vielä hän
turhat tuttavat silloin ois
hävinneet pian pois

2. Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna tunturin selvittää
kuka viereesi jää
Kun on kaukana kaikki muut
ja kun päättyvät pitkospuut
kuka rinnallas ruikuttaa
takaisin mennä saa

3. Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
ajat ankeimmat selvittää
kuka viereesi jää
Kun on sinulla vaikeaa
ja kun tarvitset auttajaa
silloin ystävyys punnitaan
menee muut menojaan

KULTAINEN NUORUUS

1. Lapsena tuntenut
murheita en
riemuja vain kohdata sain
Siksi kai aika tuo onnellinen
säilyykin muistelmissain

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

2. Päivinä nuoruuden
onnellisen
kohdata sain rakkahimpain
Hetkeä tuota mä unhoita en
muistoissain säilyy se ain

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

JOKAINEN IHMINEN ON LAULUN ARVOINEN

1. Ihmisiä on kuin
muurahaisia
ne loputonta polkuansa
taivaltaa
On kaukaa katsottuna kaikki
samanlaisia
niin ettei heitä toisistaan voi
eroittaa
Kurkistaa jos voisi sielun
syvyyteen
niin kahta samanlaista eipä
ois
Ken katsoo kauneuteen eikä
hyvyyteen
häneltä monta ystävyttä
jääkin pois

Kertosäe

Jokainen ihminen on laulun
arvoinen
Jokainen elämä on tärkeä
Jokainen ihminen vain elää
hetken sen
sen minkä kohtalo on hälle
määräävä

2. säkeistö

Jos sä olet saanut hyvän
ystävän
tee kuin saituri, mi aarteen
piilottaa
Ei kaupittele koskaan muille
kalleintansa hän
pois hopeoistaan kaikki
tahrat kiillottaa
Lämmitä siis kalleintasi,
ystävää
kun suuri aarre sulle suotu
on
Niin myöhäistä on hälle
polttaa kynttilää
kun kerran hautakumpu
umpeen luotu on

Kertosäe × 2

Jokainen ihminen on laulun
arvoinen
Jokainen elämä on tärkeä
Jokainen ihminen vain elää
hetken sen
sen minkä kohtalo on hälle
määräävä

RAKASTAN SINUA ELÄMÄ

Päättyy yö aamu saa
uusipäivä kun kirkkaana
koittaa.

Sulle oi kotimaa, sävel
kaunehin tuulessa soittaa.

Rakastan elämää, joka
uutena aamussa aukee.

Rakastan elämää, joka
uupuen illassa raukee.

Kirkkahin päivä ei, aina
parhainta loistetta suone.

Unelman usein vei eikä
ystävä lohtua tuone.

Rakastan elämää, joka
myrskyihin tietäni johtaa.

Jäänyt on päivän työ, ilta
varjoja tielleni siirtää.

Kaupungin sydän lyö valot
laineille siltoja piirtää.

Rakastan elämää, joka
nuoruuden haaveita kantaa.

Rakastan elämää joka
muistojen hetkiä antaa.

Rakastan elämää joka
muistojen hetkiä antaa.

Rakastan elämää, sille
lempeni tahdon mä antaa.

Rakastan elämää, joka
muistojen hetkiä antaa.

Unohtumaton ilta

Metsässä ei liikahda
lehtikään
On kuin luonto kuollut jo ois
Kuinka kaunis on illan hetki
tää
Rusko päivän kun haipuu
pois
Kuinka kaunis on illan hetki
tää
Rusko päivän kun haipuu
pois

Niin kuin hopeaa kalvo
virran on
Kun sen ylle noussut on kuu
Vielä lumoa laulu lohduton
Yli virran mi kantautuu
Vielä lumoa laulu lohduton
Yli virran mi kantautuu

Päivä kohta koittaa ja laskee
kuu
Lumous ei haihdu vaan
Vaikka unhoittuis multa
kaikki muu
Tämä ilta ei milloinkaan
Vaikka unhoittuis multa
kaikki muu
Tämä ilta ei milloinkaan

Ilta saimaalla

Rannalla Saimaan näin
mietiskelen
Katsellen kauaksi seljille sen
Laineiden laulu on
rauhottavaa
Kun päivä päättyy ja yö tulla
saa

Kun on ilta Saimaalla,
unhoitan muun
Kaisloihin tuulikin jää
haaveiluun
Rintaani rauhan niin tyynen
mä saan
Saimaa on illalla
kauneimmillaan

Paljonhan Saimaalla kuljettu
on
Vielä sen sielu on
koskematon
Kauneimmat saaret ja seljät
on sen
Saimaalla aina oon
onnellinen

Kun on ilta Saimaalla,
unhoitan muun
Kaisloihin tuulikin jää
haaveiluun
Rintaani rauhan niin tyynen
mä saan
Saimaa on illalla
kauneimmillaan

Kun on ilta Saimaalla,
unhoitan muun
Kaisloihin tuulikin jää
haaveiluun
Rintaani rauhan niin tyynen
mä saan
Saimaa on illalla
kauneimmillaan

Karjalan kunnailla

Jo Karjalan kunnailla lehtii

puu

Jo Karjalan koivikot

tuuhettuu

Käki kukkuu siellä ja kevät

on

Vie sinne mun kaihoni

pohjaton

Mä tunnen vaaras' ja

vuoristovyös'

Ja kaskies' sauhut ja uinuvat

yös'

Ja synkkäin metsies'

aarniopuut

Ja siintävät salmes' ja

vuonojen suut

Siell' usein matkani

määrätöin

Läpi metsien kulki ja

näreikköin

Minä seisoin vaaroilla

paljain päin

Missä Karjalan kauniin

eessäin näin

Saarenmaan valssi

Siell lauantai-iltana valkeat
koivut
Jo kunnaille antavat
lehtevän näyn
Ne hartaina näyttävät
lausuvan sulle
Vain onnea kaukana
kukkuvat käet

Siis pyöritä, lennätä
pellavapäätä
Kun silmissä leikkivät
säkenet lyö
Niin kaunista muuall' ei
löytyä saata
Kuin Saarenmaan nurmien
kesäinen yö
Niin kaunista muuall' ei
löytyä saata
Kuin Saarenmaan nurmien
kesäinen yö

Yön varjoissa tuomi kuin
valkea lumi
Se lintujen laulua sinulle soi
Ei muuten nyt huulet ja
polttava poski
Niin loistaa kuin omenan
kukkaset voi

Siis pyöritä, lennätä
pellavapäätä
Kun silmissä leikkivät
säkenet lyö
Niin kaunista muuall' ei
löytyä saata
Kuin Saarenmaan nurmien
kesäinen yö
Niin kaunista muuall' ei
löytyä saata
Kuin Saarenmaan nurmien
kesäinen yö

On Saarenmaan niityt kuin
kasteinen syli
Yön helmassa lauluista
helisee maa
Ja taivaskin loistavi pilvien
yli
Ja polttava suudelma
hurmata saa

Siis pyöritä, lennätä
pellavapäätä
Kun silmissä leikkivät
säkenet lyö
Niin kaunista muuall' ei
löytyä saata
Kuin Saarenmaan nurmien
kesäinen yö
Niin kaunista muuall' ei
löytyä saata
Kuin Saarenmaan nurmien
kesäinen yö

Niin siellä me nurmella
vietämme juhlaa
Kun hämärä aamulle kättä
jo lyö
Ja kaikkien aatokset
yhtehen liittää
Tuon päivämme runsahat
riemut ja työt

Siis pyöritä, houkuta neitoa
nuorta
Sä kiiltävätähtinen sotilas
vaan
Ne yöt ovat valkeat, kuluvat
kohta
Nyt pellavapäätä, et omaksi
saa
Ne yöt ovat valkeat, kuluvat
kohta
Nyt pellavapäätä, et omaksi
saa